

La història de la salvació, també es repeteix

En aquest temps de Pasqua, la litúrgia de cada diumenge ens presenta, a través de la lectura del llibre dels Fets dels Apòstols, la formació de les primeres comunitats cristianes. Primer, la de Jerusalem que va ser la comunitat mare de totes les altres, per ser la primera i per ser la que va començar pel grup dels Apòstols. Després, ens parla de totes aquelles altres que van sorgir per la predicació de Sant Pau.

El problema més seriós que es planteja a l'Església des del començament és el de l'obertura, sortir del món tancat dels jueus, en definitiva la universalitat de la vocació cristiana. I és que la història de la salvació, precisament perquè és història, s'ha desenvolupat encarnada en la vida humana, en un poble, i el sentit de propietat és difícil de superar. És mitjançant una colla de vicissituds i plantejaments que els cristians de Jerusalem van admetent l'entrada a l'Església de nous elements exteriors al judaisme. El primer motiu de tensions és l'atenció a les persones necessitades dels helenistes, jueus de religió, però provinents de regions foranes de Palestina. Després el problema es planteja davant la conversió a l'Evangeli de persones que no tenen res a veure amb el judaisme, ni tan sols hi volen saber res. Heus aquí la gran decisió del concili apostòlic de Jerusalem. L'Església, des dels seus inicis, està lligada a un procés d'obertura.

Sant Pau, en la seva predicació per les ciutats de cultura grega, dona un nou pas endavant. Es troba que la majoria dels jueus, a més de no acceptar l'Evangeli, li declaren una guerra oberta. «Llavors Pau i Bernabé digueren ardidament: Era a vosaltres que calia predicar-vos primer la Paraula de Déu; però com que la rebutgeu i vosaltres mateixos no us considereu dignes de la vida eterna, ens girem cap els pagans. Així ens ho ha manat el Senyor: T'he posat com a llum de les nacions, destinat a dur la salvació fins l'extrem de la terra». La conclusió és ben clara. Quan els oients de la Paraula es tapen les orelles o malden perquè aquesta sigui ineficaz, cal abandonar-los i anar a predicar a un altre lloc. El Senyor Jesús ho havia deixat ben clar: «Quan us treguin d'una ciutat, aneu-vos-en a una altra».

Als jueus els costava d'acceptar l'Evangeli perquè no deixava de ser un trencament amb les seves concepcions religioses anteriors i, al fons, perquè no havien acabat de descobrir el veritable sentit de les escriptures. Penso que una vegada més és veritat que els fets passats han de servir per alligonar els fets actuals. A nosaltres ens pot passar quelcom semblant. També estem aferrats a unes concepcions religioses a les que ja hi estem acostumats. Tenim establertes una colla d'estructures de les que ens costa desprendre'ns. En definitiva tenim una por extraordinària a qualsevol trencament. És que potser ens manca descobrir el veritable sentit de les escriptures, és que no acabem de superar el sentit de propietat d'una colla de criteris i manifestacions que ja ens hem anat fent nostres i, és clar, ara que ja dominem la situació, qui és capaç de deixar-s'ho perdre?

Aquest és un dels motius de conversió més seriosos que se'ns demana als cristians d'avui, als avançats i als immovilistes, a tots ens és necessari pouar el veritable sentit de l'Evangeli que, una vegada més, ens repeteix insistentment aquell «no tingueu por». I és que la por la tenim tots tan arrelada!

Davant de les diferents tendències que sorgeixen avui per tots costats, hi reaccionem moltes vegades com aquells jueus: ens dediquem a criticar i a declarar-nos la guerra. Els diferents punts de vista de seguida esdevenen tensions, comptes de ser ocasió de diàleg, d'ajuda mútua per a descobrir, d'apropament. Som massa promptes a tirar-nos els plats pel cap. I és perquè tenim por... Oi que no acabem de creure en els altres? Oi que no acabem de creure en la presència de l'Esperit de Jesús enmig de l'Església? Oi que no acabem de creure que la veritat sura sempre? Oi que això de l'Església ho hem convertit en una empresa massa nostra, i ens en sentim massa responsables? Per això tenim por, por que l'Esperit Sant no ho faci tan bé com ho faríem nosaltres.

Si no restem oberts també ens farem indignes de la vida eterna. I deixarem de ser deixebles de Crist, encara que ens considerem molt endintre de l'Església.

Lluís Ferret

TALLER DE LAMPISTERIA
Y ELECTRICIDAD

Isidro Casals

Neveras Lavadoras Cocinas
Objetos regalo Listas de boda

Exposición y venta de toda clase de
aparatos electrodomésticos

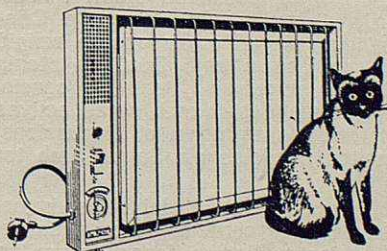
El Rieral - Teléfono 45

SANTA EULALIA DE RONSANA

Vendedor oficial de

sol-Thermic^{sa}

calefacción
eléctrica

como el calor del Sol